

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ்
முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ
முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

தமிழ் தந்த வளம்

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவமடங்கள் பல. ஆலை பண்ணை க் காலந்தொட்டே மேன்மேலும் விருத்தியாகிக்கொண்டு வந்தன. பல இடங்களில் நிலங்களையும் கிளைமடங்களையும் பெற்ற சைவ மடங்கள் பல உண்டு. அவ்வக்காலத்தே மடங்களில் தலைமைபெற்று வர்களுடைய பேராற்றலாலும் அவர்கள் பால் உபநீதம் முதலியன பெற்றுக்கொண்ட துறவிகளாலும் மடங்களுக்கு நிலங்களும் பல வகைப் பொருள்வருவாய்களும் சேர்ந்தன. தம்கள் தம்கள் ஞானசிரியரிடத்தில் உள்ள பக்திப்பெருக்கால் தனித்தொட்டி துயர் பிறவிடங்களிலும் உள்ளவர்களைத் தம்முடைய கல்வியாற்றல் முதலியவற்றால் வசப்படுத்திப் பொருள்பெற்றுத் தம் ஆசிரியர் களுடைய திருவடியில் அர்ப்பணஞ்செய்த தம் கலங்களுதான் தம்பிரான்கள் பலருடைய முயற்சிகளால் அப்பாடுங்கள் வளம் பெற்ற வரலாறுகள் பல உண்டு.

திருவாவடுதறை யாதீனத்தைத் தமிழலகம் கண்டறியும். அவ்வாதீனத்திற்கு அடியாராக இருந்த தம்பிரான்கள் பலர் மேற் சொன்ன முறையில் நிலங்கள் முதலியன பெற்று ஆளற்றை ஆதீனத்துக்கு அர்ப்பணம் செய்துள்ளார்கள். ஸ்ரீ கிளைநாண்டியா களும் ஸ்ரீ கச்சியப்பஸ்வாமிகளும் சென்னை, காஞ்சிபுரம் முதலிய இடங்களில் தாம் பெற்ற பொருள்களை இங்ஙனமே ஆசிரியர் களுக்கே உரியனவாகக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

சற்றேறக்குறைய இருநூறு வருஷங்களுக்கும் முன்பு நிகழ்ந்த வரலாற்றென்று இத்தகைய தம்பிரான் ஒருவரது சொல்லி விளக்கி யிருக்கிறது. அவருடைய பெயரேனும் அவர் காலத்திலிருந்து ஆதினத் தலைவருடைய பெயரேனும் இப்பொழுது தெரியவில்லை.

அத்தம்பிரான் தமிழ்க்கல்வியிறேந்தவர்; இனிய செய்யுட்
களே அழகிய கற்பனை அமையப் பாடும் வன்மையுடையவர்; வட
மொழியறிவும் இசைப்பயிற்சியும் உள்ளவர்; ஞானசிரியர்பால்
அளவிறந்த பக்தியும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தின் அபிவிருத்திக்
ருரியவற்றைச் செய்வதில் ஊக்கமும் நிரம்பியவர்; சிவபூஜா
தூரந்தார்; தோற்றப் பொலிவும் துறவொழுக்கந் தவறாத தூய்மை
யும் அவருடைய சிறப்புக்குத் தனிக்காரணங்களாக விளங்கின.

அவர், ஆதீனத்திலுள்ள அபிமான மிகுதியினால் அங்கே
நடைபெறும் சிவபூஜை மகேசுவர பூஜை முதலியன சிறப்பாக
நடைபெறவேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டு பல இடங்களிற்
சென்று தம்முடைய பலவகை ஆற்றலினால் அங்கங்கே உள்ள
ஜமீன்தார்களையும் செல்வர்களையும் நட்பினராக்கி அவர்கள் மனங்
களிந்து கொடுப்பனவற்றை ஏற்று ஆதீனத்திற் சேர்த்து வந்தார்.
சென்ற இடங்களில் அவருடைய கல்வியாற்றலும் கவிவன்மையும்
யாவரையும் கவர்ந்தன. அவரது தோற்றப் பொலிவு கல்லாரையும்
அவர்பால் ஈடுபடச் செய்தது. திருவாவடுதுறையாதீனம் சைவப்
பயிர் தழையும் இடமென்று அவர் வாயிலாக அறிந்த மக்க
ளுக்கு அவ்வாதீனத்திற் பக்தி மிகுவதாயிற்று. 'இந்தத் தவ
முனிவரே சிவகணத்துள் ஒருவரைப் போலத் தோற்றம்போது
இவரைப்போன்ற பலரும் அவர்களுக்கெல்லாம் ஆசிரியராக ஒரு
ஞானதேசிகரும் இருந்து விளங்கும் திருவாவடுதுறை இந்த
உலகத்தில் வந்த கைலாஸம்போலத்தான் இருக்கவேண்டும்'
என்று ஜனங்கள் எண்ணினார்கள். பலர் திருவாவடுதுறை சென்று
ஞானசிரியரைத் தரிசித்து அங்குள்ள காட்சிகளைக் கண்டு களித்து
மீண்டுவந்து தம்முடைய ஸிம்மிதத்தைப் பிறருக்கும் தெரிவிக்க
லானார்கள். இங்ஙனம் அத்தம்பிரானுடைய முயற்சி பல்கி நலம்
பயப்பதாயிற்று.

திருவனந்தபுரத்தில் அக்காலத்தில் இருந்த அரசர் கல்வி
யாளர்களிடத்தில் பேரன்பு பூண்டு அவர்களுக்கு வரையாது
வழங்கும் வள்ளலென்று அத்தம்பிரான் கேள்வியுற்றார். அவர்
பாற்சென்று பழகிவரவேண்டுமென்றெண்ணித் திருவனந்தபுரம்
போய்ச்சேர்ந்தார். அவருடைய வரவை யறிந்து அங்கே இருந்த
சைவச் செல்வர்கள் அவரை வணங்கி உபசரித்தார்கள்.
அவர்கள் மூலமாக அந்த ஸம்ஸ்தானாதிபதி வடமொழியிலும்
இசையிலுமே விருப்பமுடையவரென்றும் தமிழ் வித்துவான்களை
அவர் ஈர்த்தலரிதென்றும் தம்பிரான் அறிந்தார். ஆயினும் சிவ

கிருபையினால் எவ்வாறேனும் அவ்வரசரைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் செல்லவேண்டுமென்ற உறுதி பூண்டார். எவ்விதமாகப் பார்க்கலாமென்று யோசிக்கலானார். அங்குள்ளவர்கள் அது நிறைவேற்றவதரி தென்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

இங்ஙனம் சிலகாலம் அவர் திருவநந்தபுரத்திலேயே காத்துக் கொண்டிருந்தார். சைவர்கள் அவரை மிக்க பயபக்தியோடு ஆதரித்து வந்தனர். ஒருநாள் அரசர் தம்முடைய குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீ பத்மநாபஸ்வாமியைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் புறப்பட்டார். அவருடைய வரவை முன்னரே அறிந்த தம்பிரான் அன்று எவ்வாறேனும் மன்னரைக் காணவேண்டுமென்ற துணிவு கொண்டு அவர் வரும் வழியில் தக்க கையுறைகளுடன் நின்றனர். அரசர் அவ்வழியே வரும்போது அவருக்கு முன்வரும் சேவகர்கள் தம்பிரானைக் கண்டார்கள்; அவருடைய நெற்றியிலும் மேனியிலும் உள்ள திருநீறும் காதிலிருந்த ஆறுகட்டி சுந்தரவேடமும் மார்பில் விளங்கிய கௌரீசங்கரத்தோடுகூடிய ருத்ராட்சமாலையும் ஜடாபாரமும் நீண்ட தாடியும் வீசையும் கடுங்காவி உடையும் அவர்களை அஞ்சச்செய்தன. வழக்கமாக வழியிலுள்ளவர்களை விலக்குவதுபோல அவரை விலக்க அவர்கள் பயந்தார்கள்.

அரசர் தம்பிரானைக் கண்டார்; தம்பிரானது தோற்றப் பொலிவில் ஈடுபட்டு நின்றார்; இதுதான் சமயமென்றெண்ணிய தம்பிரான் கையுறைகளை மன்னரிடம் அளித்தார்; அரசர், எதிர்பாராத அவருடைய செயலுக்கு வியந்து அருகிலுள்ளவர்களைக்கொண்டு அவரை யாரென்று விசரிக்கச் செய்தார். அப்பொழுது அவர் இசையோடு பின்னுள்ள பாடலைச் சொன்னார்:

(எழுநீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிநீதம்)

“மாநிடத் துலவு வேற்படை வஞ்சி
மன்னவ செந்தமிழ் மயிலயாம்
கூறுமு வேந்தர் திருமுடி தளக்கக்
குலவினோம் நின்குலத் தோருவன்
ஆறுசேர் சடையா னவைமுன நம்மை
அணிசேய்தா னுரியப் பொதுப்பெண்
சீறுமென் றுணர்ந்தாய் நீயிவண் மதியாய்
திருமுனி மலயமே குதுமே”

[இதன்பொருள்:—போரில், பகைவர்கள் கூட்டத்திடையே உலாவுகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய வஞ்சிமாநகரத்துக்கு அரசே!

நாம் செந்தமிழாகிய பெண்; முன்பு நாம் சேரசோழபாண்டியர்களாகிய மூவரும் தம் தலைவணங்க மகிழ்ந்திருந்தோம்; அவர்களுள் உன்னுடைய குலத்தில் ஒருவராகிய சேரமான்பெருமாள் நாயனார் கங்கைசேர்ந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருமுன்னர் அழைத்துச்சென்று நம்மை அழகுபெறச் செய்தார். இத்தகைய பெருமையும் உன்குலத்துக்கு உரிமையும் உடைய எம்மை, ஆரியமாகிய பொதுமகள்* கோபிப்பாளென்று எண்ணி இங்கே எம்மை மதியாமலிருக்கின்றாய்; ஆதலின் இனி எம்மை வளர்த்த அகத்திய முனிவருக்குரிய பொதியின்மலைக்குப் போய் விடுகிறோம்.

திருமுடிதுளக்க—சிரக்கம்பம் செய்யவென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அணிசெய்தானென்றது கைலைமையில் சேரமான் பெருமானையுநர் திருக்கைலாய ஞானவுலாவை அரங்கேற்றியதைக் குறிப்பித்தவாறு.]

தனக்குரியவளாகிய மங்கை ஒருத்தியைப் புறக்கணித்துப் பொதுமகளோடு நட்புப்பூண்ட ஒருகணவனை நீங்கி அவள் தன் பிறந்த வீடு சென்முகுளம் வழக்கத்தை நினைவிற்கொண்டு இச்செய்யுள் செய்யப்பட்டது. ஆரியத்தைப் பொதுமகளென்றது, பரதகண்டத்திலுள்ள நாடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் அது பொதுவாகி வழங்கிவருதல்பற்றி. சொல்லமைதியால் இழிவுடையது போலத் தோற்றினும் பொருளமைதியால் மிக்க வியாபகத்தை யுடைமையைப் புலப்படுத்தி நின்றது.

தம்பிரான் தாம் பல நாளாகக் காத்திருப்பதைக் கூறிவிட்டு இச்செய்யுளின் பொருளை விரித்துரைத்தார்; அரசருக்குப் புலப்படுமெண்ணம் வடமொழித்தொடர்களாலும் விஷயங்களை விளக்கினார். செய்யுளின் பொருளை உணர்ந்த அரசர் தம்பிரானுடைய சாதுர்யத்தை அறிந்து மகிழ்ந்தார். தமிழைப் புறக்கணித்தது தவறென்பது அவர் மனத்துக்குப் புலப்பட்டது.

அரசர் அவருக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து உபசரிக்கும்படி அருகில் நின்ற உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கட்டளையிட்டு விட்டு ஸ்வாமிதரிசனம் செய்யச்சென்றார். தரிசனம் செய்த பிறகு அரண்மனைக்கு வந்து கவனிக்கவேண்டியவற்றை முடித்துக் கொண்டு தம்பிரானை அழைத்துவரச் செய்தார்.

தம்பிரான் அரசரைக் கண்டார்; அவருடைய ஸல்லாபத்தால் தமிழ்மொழியின் வளப்பத்தை அரசர் அறிந்ததோடன்றிச் சேரர்கள் தமிழை வளர்த்த வரலாற்றையும் நன்றாகக் கேட்டுத்

தெளிந்தனர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் பெருமையைப் பல படியாக எடுத்துரைத்தார்; தம்பிரானுடைய அறிவின் திறத்தையும் தூய்மையையும் அரசர் உணர்ந்ததன்றி அவ்வாதினத்தின் பால் அவருக்கு நன்மதிப்பு உண்டாயிற்று. அவ்வாதினத்திற்குச் செய்யப்படும் உதவிகளெல்லாம் சிவபூஜை மகேசுவர பூஜைகளிலும் பல அறச்செயல்களிலும் பயன்படுகின்றனவென்றும் அம் மடத்தினது விருத்தியானது ஊருணி நீர் நிறைந்ததற்கொப்ப உலகுக்குப் பயன்தருமென்றும் தம்பிரானுடைய வார்த்தைகளால் அரசர் அறிந்தார். தம்பிரான் சிலகாலம் அரசருடைய ஆதரவில் அங்கேயே இருந்து தமிழ் நயத்தை இயன்றவரையில் எடுத்துக் காட்டினார்.

பிறகு தம்பிரான் திருவாவடுதுறை செல்ல எண்ணி அரசர் பால் விடைபெறுதற்கு விருப்பங்கொண்டார். அதுகாறும் அத்தகையவர்களோடு பழகியறியாத அரசர் அவருடைய தூய்மையில் ஈடுபட்டமையால் அவரைப் பிரிவதில் சிறிது மனம் வருந்தினார். அப்பால் பலவகையான பொருள்களை உதவினார். பட்டுக்களும், பிதாம்பரங்களும், பூஜைக்குவேண்டிய வெள்ளிப்பாத்திரங்களும், பிறவும் வழங்கினார்; அவருக்கு ஒரு பல்லக்கு அளித்து அதனைச் சமப்பவர்களுக்குரிய அடித்துண் சம்பளத்துக்கு வேண்டும் பொருளையும் ஈந்தார்; “நீங்கள் அடிக்கடி இங்கேவந்து போக வேண்டும்” என்று கூறி விடையளித்தார்.

தம்பிரான் தாம் பெற்றபொருள்களோடு திருவாவடுதுறை வந்து யாவற்றையும் ஞானாகிரியர் திருமுன் காணிக்கையாக வைத்துப் பணிந்தார்; “இவை தமிழ் தந்த வளம்” என்று சொல்லித் திருவநந்தபுரத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை விரிவாகச் சொன்னார்.

அந்தத் தம்பிரானும் திருவநந்தபுரம் அரசரும் பூத வுடம்பை நீத்தனராயினும் தமிழ் தந்த வளம் இன்றும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்கு உரியதாக விளங்குகின்றது.

இவ்வரலாற்றை முதலில் எனக்குச் சொன்னவர் திரிசிபுரம் ஸ்ரீ சி. தியாகராச செட்டியாரவர்கள்.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை